

Finansdepartementet
103 33 Stockholm

Beskattningstidpunkten för näringsverksamhet (SOU 2008:80)

Rådet för finansiell rapportering (i det följande Rådet) har vid sin genomgång av betänkandet funnit anledning att kommentera det på nedanstående punkter som vi anser ligger inom vårt ansvarsområde. Rådet saknar dock anledning att redovisa någon uppfattning i själva huvudfrågan i betänkandet om vilken grad av frikoppling som ska gälla för det svenska skattesystemet.

Rådets normeringsroll

Rådets uppgift i den nu gällande normeringen är att ange regler för den finansiella redovisningen för noterade företag, d v s juridiska personer vars värdepapper på balansdagen är noterade på en reglerad marknad i Sverige. Beträffande förutsättningarna för denna uppgift hänvisas till Rådets remissvar (bifogas) till Justitiedepartementet om betänkandet Enklare redovisning (SOU 2008:67).

Det bör noteras att utredningen (s. 173) felaktigt återger dessa förutsättningar för Rådets arbete. Det framgår således inte att Rådet till skillnad från sin föregångare Redovisningsrådet uttryckligen begränsar sig till de noterade företagen och inte därutöver har företag av "stort allmänt intresse" som målgrupp.

Rådets normeringsprinciper

Rådets normering omfattar koncernredovisningen till de delar som inte omfattas av tillämpningen av internationella redovisningsstandarder i enlighet med EU:s IFRS-förordning (EG 1606/2002). Det rör sig bl. a. uttalanden i frågor som uppfattas som särskilt svenska.

Beträffande normering av redovisningen för juridisk person beskriver Rådet sin uppgift på följande sätt i inledningen till Rådets nu gällande rekommendation RFR 2.2 (december 2008):

Rådets uppfattning är att den finansiella rapporteringen för moderföretag skall hålla samma kvalitet som rapporteringen för koncerner. För att upprätthålla detta kvalitetskrav anger denna rekommendation, RFR 2, att juridiska personer vars värdepapper på balansdagen är noterade på en reglerad marknad i Sverige som huvudregel skall tillämpa de IFRS/IAS som tillämpas i koncernredovisningen. Från denna regel görs i RFR 2 vissa undantag och tillägg, beroende på

- att tillämpning av IFRS strider mot svensk lag,
- att en tillämpning av IFRS leder till en beskattningssituation som avviker från den som gäller för andra svenska företag, eller

Rådet för finansiell rapportering

– att det finns andra tungt vägande skäl för att Rådet i rekommendationer ska avvika från huvudprincipen.

Vidare ger Rådet lätttnadsmöjligheter avseende kvalitativa upplysningar som enligt IFRS ska lämnas på sätt som anges i p 3.

Av RFR 2.2 pkt 3 framgår att upplysningar som enligt IFRS-förordningen skall lämnas för koncern och samtidigt även är tillämpliga för moderbolaget och det är uppenbart att upplysningarna avser såväl koncern som moderbolag, får i moderbolaget begränsas till specifikationer av redovisade belopp.

Rådets undantag med hänvisning till skattesituationen

Utredningen kommer i sitt betänkande in på Rådets normering för juridisk person genom RFR 2 bl. a. i avsnittet 5.5.1 om diskussion av principen om beskattning utifrån det företagsekonomiskt riktiga resultatet. Utredningen redovisar den uppfattningen att marknadsvärdering inom redovisningen framstår som olämplig princip för beskattningen, genom att vara i konflikt med skatteförmågoprincipen. Utredningen konstaterar dock att Rådets undantagsregler från IFRS i juridisk person tillämpats även på "områden som inte alls berörs av marknadsvärdering och i fall då beskattningskonsekvenserna i fråga inte kan anses komma i konflikt med en traditionell syn på vad som konstituerar skatteförmåga" (citats s. 194).

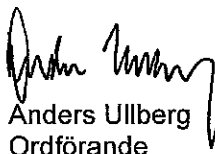
Rådet vill här framhålla att dess arbete vägleds av en likställighetsprincip för att säkerställa en inverkan av skattesituationen med avseende på redovisningsreglerna för den noterade företagens sker på ett sätt som inte avviker från andra svenska företag. Mest påtaglig är denna uppgift då det gäller redovisning av pensionskostnader för förmånsbestämda pensionsplaner, som då det gäller tillämpning av IFRS skall ske enligt reglerna i IAS 19. Eftersom dessa beräknar pensionskostnaderna på ett från tryggandelagen avvikande sätt, skulle en tillämpning av IAS 19 i juridisk person leda till att några avdragsgilla pensionskostnader i denna del inte kunde komma i fråga för de noterade företagen. Som framgår av utredningen kommer inte några omedelbara initiativ tas till förändrade regler på denna punkt. Rådet vill här också peka på själva förhållandet att EG:s sjunde bolagsrättsliga direktiv medger olika principer på bolags- respektive koncernnivå. Skälet är just att olika länder i EU har olika stark koppling till beskattningen, vilket också framhölls redan i 2002 år IAS-utredning (se SOU 2003:711, s. 111). Andra områden som omfattas av denna uppgift är t ex intäktsredovisning samt redovisning av finansiella instrument och leasingavtal.

Vid eventuella frågor var god kontakta den verkställande ledamoten Carl-Eric Bohlin, tel: 08-50 88 22 79.

Stockholm den 23 februari 2009

Med vänlig hälsning

RÅDET FÖR FINANSIELL RAPPORTERING

Anders Ullberg
Ordförande

RÅDET FÖR FINANSIELL RAPPORTERING

Box 7680 103 95 STOCKHOLM

Tel: 08-50 88 22 79 Fax: 08-32 12 50

www.radetforfinansiellrapportering.se